

Endvidere skal vedkommende i Regelen have været i Virksomhed i mindst 3 Aar som fast ansat Dommer, Politimester, offentlig Anklager eller Medhjælper hos en Overanklager, som Auditør i Hæren eller Flaaden eller som Overretssagfører eller Landsretssagfører.

§ 4.

I Retsplejelovens § 108, 2det Stykke, ændres „9 Politifuldmægtige“ til: „12 Politifuldmægtige“.

§ 5.

Til Retsplejelovens § 109, 2det Stykke, føjes: „, hvilket ligeledes skal gælde de faste Udnævnelser, der finder Sted i Tiden indtil 2 Aar efter denne Lovs Ikrafttræden“.

§ 6.

Retsplejelovens § 140, 2det Stykke, affattes saaledes:

Sagførerraadet bestaar af en Formand og 12 andre Medlemmer, alle valgte paa et almindeligt Sagførermøde. Nærmere Regler om Valgmaaden kan gives i de i Henhold til § 147 oprettede og stadfæstede Vedtægter. Samtlige Valg gælder for 4 Aar. Genvalg kan finde Sted. Sagførerraadet vælger af sin Midte en Næstformand.

§ 7.

Retsplejelovens § 171, 1ste Stykke, affattes saaledes:

I borgerlige Sager er i Regelen ingen pligtig at møde som Vidne udenfor den Underretskreds, i hvilken han bor eller opholder sig, medmindre han ønskes ført ved et Tingsted, der er beliggende i samme By som Tingstedet for den nævnte Underretskreds. Underretten i Frederiksberg Birk skal i denne Henseende anses at have Tingsted i København.

I samme Paragrafs 3die Stykke ændres i 3die Linie „Landsret eller Højesteret“ til: „den dømmende Ret“.

§ 8.

Retsplejelovens § 172, 1ste Stykke, affattes saaledes:

I borgerlige Sager afgives Vidnesbyrd som Regel for Underretten paa det Sted, hvor Vidnet bor eller opholder sig. Naar Sagen behandles eller skal endelig behandles ved en anden Ret (jfr. herved § 338), afgives Vidnesbyrd dog for denne Ret, forsaavidt Regelen i § 171, 1ste Stykke, ikke er til Hinder derfor.

I samme Paragrafs 3die Stykke ændres i 1ste Linie „Landsret eller Højesteret“ til: „den dømmende Ret“, og sidste Punktum i Stykket udgaar.

§ 9.

Retsplejelovens § 185, 2det Stykke, affattes saaledes:

Naar Vidner afhøres under Domsforhandling, beror det paa Retten, hvor meget der skal optegnes af Vidnernes Forklaringer. Retten bør herved — naar Vidneførselen finder Sted for Underret eller for Landsret — særlig tage Hensyn til Ønsker fra Parternes eller Vidnernes Side samt til, om en nøjere Optegnelse kan antages at ville faa Betydning under en Paaankning af Sagen. Med Hensyn til Oplæsning og Vedtagelse gælder Regelen i § 36.